

In Memoriam Prof. Dr. Lenkei Péter

Pótolhatatlan veszteség érte a magyar műszaki felsőoktatást, mérnökképzést, műszaki tudományos és mérnöki kamarai életet. Életének 86. évében elhunyt Prof. Dr. Lenkei Péter a Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Karának professzor emeritusa, a pécsi egyetemi szintű építőmérnök képzés egyik alapító professzora. A PTE Műszaki és Informatikai Karának professzorai, oktatói, dolgozói megrendüléssel értesültek Lenkei professzor haláláról, akit aktív oktatói pályája során és nyugalmazását követően is nagy tisztelet és szeretet övezett.

Az építőmérnöki tartószerkezetek nemzetközileg is elismert, a legnagyobbak között számon tartott professzorát, számos tudományos kutatás, szakkönyvírás, publikáció mellől szólította el hosszantartó türelemmel viselt betegsége, és a 2018. október 2-án bekövetkezett halála.

Budapesten 1933. május 25-én született.

A Moszkvai Építészmérnöki Egyetem Szerkezetépítő Szakán 1956-ban végzett.

Diplomája a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kar képzési rendszerében honosítás után okleveles szerkezetépítő mérnök.

Kezdő mérnökként hét évig a Mecseki Uránércbánya Vállalat tervezőirodájának statikus tervezője volt.

Az itt töltött évek alatt közel 100 kisebb-nagyobb épület és műtárgy statikus tervét készítette el.

1963-tól az Építéstudományi Intézet kutatójaként, illetve tudományos tagozatvezetőjeként dolgozott Budapesten. Kutatói munkája mellett a Budapesti Műszaki Egyetem Szilárdságtan és Tartószerkezetek ill. Vasbetonszerkezetek Tanszékén tevékenykedett, ahol 1971-ben c. egyetemi docens, 1985-ben c. egyetemi tanár lett.

1987 óta a Pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskola főiskolai tanára, 1987 és 1992 között főigazgató, 1996-tól a Szilárdságtan és Tartószerkezetek Tanszék vezetője, 1994-től egyetemi tanár. Majd 1995-1997 között a Pécsi Tudományegyetem tudományos rektorhelyettese.

Munkásságából közel 25 évet a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Karon töltött el. Kiemelkedő szerepe volt a pécsi építőmérnök egyetemi szak beindításában és meghonosításában. Tevékenyen részt vett a karon a Breuer Marcell Doktori Iskola munkájában, ahol külföldi doktorandusz hallgatókat angol nyelven oktatott.

A közel 50 éves oktatói pályája során végig az építőmérnök képzésben, a vasbetonszerkezetek tárgykörben a legfontosabb témaköröket oktatta magyar és angol nyelvű képzésben. Hallgatói körében igen népszerű előadó, tanáregyéniség volt. Több jelentős nemzetközi oktatási projektben is tevékenykedett.

A tudományos pályafutásának fontosabb állomásai: a műszaki tudományok kandidátusa (1965), a műszaki tudományok doktora (1984), habilitált doktor (1994).

Az Építéstudományi Intézet kutatója és kutatás irányítójaként megkezdett elméleti kutatásait a későbbi pályája során tovább folytatta.

Elméleti és kísérleti kutatási eredményei a vasbetonszerkezetek valóság-hű viselkedésének területén nemzetközi elismertséget szereztek számára, amit a különböző hazai és nemzetközi munka- és irányító szervezetekben és tudományos testületekben való tagsága is jelez.

Kutatói tevékenysége nemzetközi szakmai érdeklődést váltott ki.

Torontói Egyetemen, Kanadában vendégprofesszor, 1993-ban vendégprofesszor a Cagliári-i egyetemen (Olaszország) és a Karlsruhei Egyetemen (Németország). Ezen kívül több országban is (USA, Portugália, Görögország) volt vendégkutató, vendégprofesszor.

Az Euro-Nemzetközi Beton Bizottság (CEB) választott elnökségének tagja 1980-1997 között és a Magyar CEB Tagozat elnöke, a Magas Épületek Nemzetközi Tanácsa Szakbizottságának elnöke 1994-től, több nemzetközi szakmai szervezet munkabizottságának tagja, ill. vezetője, nemzetközi kutatások résztvevője és vezetője.

Folyamatosan résztvevője a hazai és nemzetközi szakmai szabványosításnak.

Rendszeresen vállalt szakértői feladatokat, többek között hazai és külföldi atomerőművek vasbetonszerkezeteivel kapcsolatban. Ezzel összefüggő kutatási területe a vasbetonszerkezetek élettartam gazdálkodása. Részt vett a Világörökségként elismert pécsi műemlékeinek megóvását és bemutatását lehetővé tevő műtárgyak tartószerkezeteinek tervezésében.

Oktatómunkája átívelt a vasbetonszerkezetek számos területén és kiterjedt a képlékenységtan, az alkalmazott statisztika, a szerkezetek esztétikája, a mérnöki etika és a magasépítési tartószerkezetek területeire is.

Szakirodalmi tevékenységét több mint 160 publikáció és több szabadalom jelzi.

1992-ben a FEANI (Európai Mérnökök Nemzetközi Szövetség) az Euro-mérnöki címet ítélte meg számára;

1993-ban a Magyar Mérnökakadémia tagjává választotta;

1993-1997 között a Magyar Akkreditációs Bizottság tagja;

1988-2008 között a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottságának Műszaki és Földtudományi Szakbizottsága elnöke.

2013-2005 között a Pécsi Akadémiai Bizottság alelnöke

Az 1990-es évek elejétől 2012-ig részt vett az MTA Műszaki Tudományos Osztály Mechanikai Albizottságának munkájában.

1994-1995 között a Magyar Rektori Konferencia Önértékelési Bizottságának tagja,

1995 májusában megválasztották az Orosz Építészeti és Építéstudományi Akadémia külföldi tagjává,

1997-ben lett a New York-i Tudományos Akadémia tagja,

1992-től a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottságának Műszaki és Földtudományi Szakbizottsága elnöke.

Számos tudományos, közéleti tevékenysége mellett a Magyar Mérnöki Kamara megalakulásának egyik első pécsi támogatója volt. 1997-ben megválasztották a Magyar Mérnöki Kamara elnökségi tagjává.

A kamarai munkában a modern eredmények népszerűsítésének a mérnöki összefogásnak és az államigazgatással való összhang kialakításának híve volt.

A Baranya Megyei Mérnöki Kamara Etikai és Fegyelmi Bizottságának 1996-tól tíz éven keresztül az elnöke volt. 2015-ben a Baranya Megyei Mérnöki Kamara örökös tagja kitüntetést adományozott számára.

Jelentős tudományos oktatói és szakmai tevékenységét számos díj és kitüntetés kísérte: Eötvös Loránd-díj 1987, Baranyáért Emlékplakett 1990, Euromérnöki Cím FEANI 1992, PMMF Aranyérem 1993, Pécsi Akadémiai Bizottság Tudományos szervezési díj, Szent-Györgyi Albert-díj 2000, fib Medal of Merit (a Nemzetközi Betonszövetség Érdemérem) 2005, Palotás díj 2007.

Lenkei professzor távozásával örök hiányérzet marad mindenkiben, aki ismerte és szerette. Ami a fájdalommat enyhíti az az a tudat, hogy nem vitte magával tudását, szellemiségét, mert mérnökök ezrei viszik azt tovább, akik hálás szívvel gondolnak professzorukra.

Búcsúztatása 2018. október 18-án 11:15-kor lesz Budapesten a Farkasréti Temető Makovecz Termében.

Emlékét szeretettel megőrizzük.

Nyugodjék békében!

A Pécsi Tudományegyetem
Műszaki és Informatikai Karának
dékáni vezetése